

Servus medvěd

V.T.MARVIN

Medvěd bejvá někdy toulavej (starej - mladej, světlej - tmavej)

a zajíc byl zas jednou poutavej (vemlouvavej, pořád, že prej:)
Praha je ráj, každej žít tam zná (kalej, kalej, hulej, balej)
a žádněj les se tomu nevyrovná (sou jak malej, dělaj, balej)

Medvěd se pod vlak nějak nasouká
za jízdy vo pražce se votlouká
pak je tu Praha - hlavní nádraží (zlatá Praha, aha-aha)
méďa za dobrodružstvím vyváží (aha-aha, marná snaha)

Má hlad, žízeň by splách
zkouší štěstí v prvních potravinách
blá-blá, něco chtějí
než se nadál, už ho vyvádějí
v mlází na malinách
nikdo nechtěl, aby do kasy sáh
králík škodolibý
nevaroval a teď prachy chybí

Motá se v davu, vráží do lidí
koukají na něj, ale nevidí (neznám - spěchám, padám - padám)
dál sní o slaninách
co tak voní v mase - uzeninách
prázdné břicho kručí
medvěd bručí, nikdo mu nepučí

Pár dní na ulicích
somrování, hody v popelnicích
známí od bezďáků
seznámí méđu s kouzlem krabicáků

V stálým kocovinách
hnípe v parcích či domů rozvalinách
dny tráví po šalinách
další záda v smrdutých kožešinách
do spárů revizorů
neupadni, měj se na pozoru!
Ládví, Anděl - ou jej
už mě tu víckrát neuviděj
s láhví v končetinách
ve 3 ráno
skončí na malinách